

Тому удосконалення податкового механізму регулювання інвестиційних процесів повинно передбачати, з одного боку, зниження податкового навантаження на платників податків і вирішення найбільш важливих для суб'єктів господарювання податкових питань (ліквідація бар'єрів, що перешкоджають здійсненню інвестицій), а, з іншого, – забезпечення прозорості діяльності платників податків для держави, дотримання законодавчих обмежень податкового адміністрування та звуження можливостей для ухилення від оподаткування.

Література:

1. Гомон М. В. Податкова політика держави у сфері стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. Вип. 12. С. 434–438.

2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. №2755-VI. Дата оновлення: 14.10.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 29.10.2020).

ДОСЛІДЖЕННЯ ГОЛОВНИХ ТЕОРЕТИЧНИХ АСПЕКТІВ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

*Сідельнікова В.К., к.п.н., доцент
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди*

*Онiсіфорова В.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Під час розгляду наукової проблеми важливим є визначення з головним її теоретичним інструментарієм з метою побудови комплексного бачення на неї. Це є актуальним і під час розгляду проблеми побудови ефективної системи антикризового управління підприємством. Тобто, важливо визначитися, що ж є предметом, об'єктом, суб'єктом та цілями такого управління.

Проблема антикризового управління підприємством не є новою, а тому вже існує велика кількість поглядів науковців на виокремлення її головних теоретичних аспектів, але, на наш погляд, вони потребують певного актуального з позиції сьогодення уточнення.

Цікавими в цьому аспекті є погляди, запропоновані Єпіфановою І.Ю. та Оранською Н.О. [1]. В своїй роботі вони пропонують розуміти під предметом антикризового управління причини кризи, фактори, що її викликають та наслідки, до яких вона призводить.

Об'єктом, погоджуючись з Важинським Ф.А. та Колодійчуком А.В., можна визначити виникнення та поглиблення кризи розвитку підприємства, її усунення і запобігання [2].

Суб'єктами антикризового управління підприємством зазвичай пропонують вважати власників та функціональних антикризових управлінців,

представників кредиторів, санаторів, державних органів, тощо.

Однак перелік предметів аналізованого виду управління має бути, на наш погляд, доповнено наступними:

- вірогідність настання кризи;
- ефективність роботи підприємства;
- ефективність використання ресурсів.

Перелік же суб'єктів управління, на наш погляд, має бути скорочено до внутрішніх функціональних керівників з антикризового управління в умовах конкретної організаційної структури персоналу підприємства та його власників. Інші, зовнішні відносно до системи управління підприємством, суб'єкти суперечать сучасному баченню сутності аналізованого виду управління.

Визначимося тепер з цілями антикризового управління підприємством.

Головною метою управління підприємством є забезпечення отримання ним гарних – запланованих або випадкових – результатів діяльності [3]. З таким поглядом, слід погодитися, однак він потребує певної конкретизації у розрізі саме антикризової підсистеми управління підприємством.

Романяк Г.М. в своєму дослідженні виокремлює такі цілі антикризового управління:

- фінансова стабілізація підприємства;
- локалізація кризових явищ;
- недопущення банкрутства підприємства;
- виведення підприємства зі стану юридичного банкрутства;
- запобігання повторенню кризи [4].

З таким переліком цілей слід погодитись, однак він також потребує доповнення, відповідно до актуального бачення сутності поняття антикризового управління підприємством. На наш погляд, такими додатковими цілями мають бути наступні:

- забезпечення ефективності використання ресурсів, яку власник підприємства вважає необхідною;
- підвищення ефективності роботи підприємства.

Таким чином, чітке розуміння сутності та змісту всього спектру теоретичних аспектів наукової проблеми антикризового управління підприємством дозволить сформулювати її комплексне бачення та сформулювати якісні управлінські рекомендації.

Література:

1. Єпіфанова І. Ю., Оранська Н. О. Сутність антикризового управління підприємства. *Економіка і суспільство*. Мукачево. 2016. №2. С. 265–269.
2. Важинський Ф. А., Колодійчук А. В. Сутність антикризового фінансового управління підприємством. *Економіка промисловості*. 2009. № 5. С. 127–130.
3. Войнаренко М. П., Єпіфанова І. Ю. Управління інвестиційною діяльністю промислових підприємств: монографія. Вінниця: ВНТУ, 2011. 188с.

4. Романяк Г. М. Сутність антикризового управління підприємством в умовах нестабільного ринкового середовища. *Наукові записки Української академії друкарства*. 2016. №1. С. 235–239.

УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА ЗВ'ЯЗКУ

*Станкевич І.В., д.е.н., доцент
Одеська національна академія зв'язку ім. О.С. Попова
Захаров А.О., магістрант
Одеська національна академія зв'язку ім. О.С. Попова*

Здатність будь-якого підприємства швидко реагувати на різні зміни навколишнього оточення є можливою завдяки управлінню економічною безпекою, що у свою чергу потребує вибору раціональних методів оцінки та отримання інформації про об'єкт управління для того, щоб мати можливість прийняти адекватне управлінське рішення.

Метою цієї роботи є розвиток методів оцінки та управління економічною безпекою підприємства зв'язку за рахунок комплексного підходу.

За результатами дослідження та узагальнення праць науковців [1-4] та ряду інших, нами встановлено, що необхідним для оцінки економічної безпеки саме підприємств сфери зв'язку є застосування комплексного підходу, що базується на наступних групах показників:

- оцінки фінансового стану та результатів діяльності підприємства (показники фінансово-економічної стійкості підприємства та показники ефективності діяльності підприємства);
- оцінки кредитоспроможності підприємства;
- оцінки ймовірності банкрутства підприємства;
- оцінки соціальної діяльності підприємства;
- оцінки ефективності використання основного капіталу підприємства.

На рис. 1 подано алгоритм проведення оцінки, аналізу та управління економічною безпекою підприємства зв'язку, що включає наступну послідовність етапів і процедур, а саме: збору, обробки, упорядкування даних, визначення показників та їх порогових значень, вибору методів аналізу, інтерпретації та подання результатів.

Оцінка рівня безпеки економічної безпеки підприємства зв'язку ($I_{ЕБ}$) обчислюється за формулою (1):

$$I_{ЕБ} = \sum_{i=1}^n I_i \times \alpha_i, \quad (1)$$

де: I_i – рівень економічної безпеки за i -тою групою показників; α_i – вага i -ї групи показників; n – кількість груп, за якими проводиться оцінка економічної безпеки.